

PALÁST

**„Az Úr szava nélkülözhetetlen segítség ahhoz,
 hogy ne tévedjünk el.” (Ferenc pápa)**

Templomhajó – odahallgatni

Az előcsarnokból, a megtisztulás helyéről a templomhajóba lépünk. A hajó szimbóluma mély értelmű bibliai alapokkal rendelkezik. Az Ószövetség lapjain Noé bárkája a víz által való megmenekülés jelképe, melyből az első keresztények gazdag keresztségi teológiát fejtettek ki. Az Újszövetségben elsősorban Péter hajójára, mint a tanító és közösséget formáló Egyház szimbólumára gondolhatunk. A hajóban való tartózkodás így válik az összetartozás, a meghallgatás, az egymásért vállalt felelősség, valamint a múlt idő hullámain az örök partok felé való evezés tapasztalatává.

Jézus gyakran tanította hajóban ülve apostolait vagy a bárkából kifelé szólva a parton jelen levő sokaságot. Az apostolok talán épp a hajóban ülve tanulják meg a legnagyobb krisztusi igazságokat: bárhogy is csapkodnak a hullámok, nem szabad félniük, Jézusra kell tekinteniük, aki a teremtés és a történelem Ura, aki biztosítja őket, hogy nem irányt vesztve sodródhatnak, hanem egy biztos cél felé haladnak.

A templomhajóban található padoknak, székeknek nem az a szerepe, hogy megpihenjünk, hogy kényelembe helyezzük magunkat, ásítózunk, vagy leborulva szunyókáljunk, hanem hogy figyelmünket Jézus szavára, a Szentírás ünnepélyesen felolvasott üzenetére irányítsuk. Ezért alapvető, hogy tudatosítsuk: a Szentírás tabernákulumként őrzi Krisztus jelenlétét, aki személyesen szólít meg, tehát érthetően, hangosan kell válaszolnunk minden egyes olvasmány és szentlecke után: „Istennek legyen hála”. A hajóban tehát ünnepeljük, felolvassuk és meghallgatjuk, hirdetjük és tetteink felé közelítjük Isten igéjét. Ferenc pápa így

tanít minket ezzel kapcsolatban: „*Rászorulunk arra, hogy hallgassuk az igét! Ez élet-halál kérdése! Ugyanis nemcsak kenyérrel él az ember, hanem minden igével, amely Isten szájából származik (Mt 4,4). Arról az életről van szó, amelyet Isten ígése ad nekünk. Ebben az értelemben beszélünk az ige liturgiájáról, mint „asztalról”, amelyet az Úr megterít, hogy táplálja lelki életünket. Nyilvánvalóan nem elég csak a fülünkkel hallgatni anélkül, hogy szívünkbe fogadnánk az isteni ige magvát, lehetővé téve, hogy gyümölcsöt hozzon. Emlékezzünk csak a magvetőről szóló példabeszédre: Isten ígése utat jár be bennünk. Meghallgatjuk a fülünkkel, és behatol a szívünkbe; nem maradhat a fülünkben, hanem el kell jutnia a szívünkbe; a szívünkbe pedig továbbmegy a kezünkbe, a jó tettekhez.*”

Ha templomunk csodálatos szószékére föltekintünk, mindig jusson eszünkbe ez a tanítás. Mert honnan történik a felolvasás? A hajó és a szentély határán elhelyezett szószékről. A szószék legalább egy kis magaslaton, régebbi templomokban akár több méter magasság-

ban helyezkedik el, ezzel is kiemelve a felolvasott szó jelentőségét. Isten ígése lámpás, világosság életünk útján (Zsolt 119,105), ezért a hajóban helyet foglaló személyek a megtisztulás útját követően már a megvilágosodás útját (via illuminativa) járók. A szószék, ill. az ünnepélyesen felolvasott ige olyan, mint a világítótorony a szárazföld és a tenger határán: fényével támpontot nyújt, irányt mutat az élet hullámaival küszködő hajó, s a benne utazók számára.

Zoltán atya

„Az Eucharisztia a Golgotán bemutatott áldozattal való bensőséges kapcsolata miatt sajátos értelemben áldozat, nem csupán általában, mintha Krisztus egyszerűen lelki táplálékul adná önmagát a hívőknek. Mindhalálig tartó szeretetének és engedelmességének ajándéka ugyanis elsősorban Atyjának szóló ajándék. Kétségtelen, a javunkra, sőt az egész emberiség javára följajánlott ajándék, ugyanakkor *mindenekelőtt az Atyjának szóló ajándék*: az Atya pedig elfogadta ezt az áldozatot, és Fiának teljes odaadásáért a maga atyai ajándékát adta viszonzásul, azaz az új, halhatatlan életet a föltámadásban. Krisztus, amikor Egyházának ajándékozta áldozatát, magáévá akarta tenni annak az Egyháznak lelki áldozatát is, mely arra hivatott, hogy Krisztus áldozatával együtt önmagát is följajánlja. A II. Vatikáni Zsinat ezt tanítja minden hívőnek: Amikor részt vesznek az *eucharisztikus áldozatban*, az egész keresztény élet forrásában és csúcspontjában, isteni Áldozatot ajánlanak föl Istennek, és vele együtt önmagukat ajánlják fel.”

(II. János Pál: *Ecclesia de Eucharistia* 13.)

A SZENTMISE (VIII. RÉSZ)- A HISZEKEGY (CREDO)

Ez az írás azt a célt szolgálja, hogy segítsünk mindenkit a szentmisén és egyéb liturgikus alkalmakon való elmélyült, tudatos és tevékeny részvételre. Sokan Istent kereső lélekkel jönnek a templomba, és már kész liturgiát tapasztalnak. Talán sokan nem tudják, mit miért teszünk, pedig mindennek tartalma van. Vannak gesztusaink, amelyek automatikusak, vagy amelyeket utánozunk anélkül, hogy a mélyebb jelentését ismernénk. Ezek megismeréséhez szeretnénk segítséget nyújtani.

Isten ígéjének hirdetésére a legmegfelelőbb válasz a hitvallás. A hit tudatosítása az eukarisztia titkának ünneplésére is előkészíti a lelkeket. Az egyes számban végzett hitvallás ma is mutatja, hogy eredetileg nem a szentmise közösségi cselekménye számára készült, hanem a kereszteléskor tett hitvallás alkalmára. Keleten az 5-6. századtól, nyugaton véglegesen a 11. század óta használatos.

Elvégzése történhet közös recitálással vagy énekléssel. A szöveget a celebráns pap együtt imádkozza, éneklő a kö-

zösséggel. Elsősorban nem is az énekelt előadás a legideálisabb a hitvallásnál, hacsak nem egyszerű, zsolnárszerű deklamálásban történik. Kötelező végezni vasárnap és főünnepken, mondható ünnepélyesebb alkalmakkor.

E szakaszra: „Megtstesült a Szentlélek erejéből... és emberré lett”, mélyen meghajolunk, karácsonykor és a megtstesülés hírüladásának ünnepén (március 25.) térdet hajtunk. Végezhető a nicea-konstantinápolyi vagy az apostoli hitvallás.

Hitünk legfontosabb igazságainak összefoglalását Apostoli Hitvallásnak nevezzük, mert elemeiben az apostolokra megy vissza. Ez a hit ősi szabálya. Eleinte a keresztelésnél, később más szertartásokban is mondták. De nem csak hitvallás, hanem imádság is: Isten titkainak imádó szemlélése, hálaadás a kinyilatkoztatott

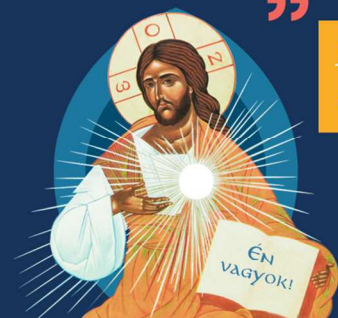
igazságokért és Istennek szóló hűség-nyilatkozat. Nem csak az Istenhez szóló beszéd lehet imádság, hanem az Istenről szóló is. - Szertartásokon kívül is rendszeresen éljünk vele hitünk erősítésére.

Összeállította: Szűcs Tamás

2018. 11. 24. | szombat
Krisztus Király előestéjén

”
Én vagyok az Alfa
és az Omega

Imádjuk együtt
a világmindenség
Királyát!

SZÁMOMRA AZ EUCHARISZTIA ...

Évek óta készítek fel gyerekeket, (felnőtteket) az első szentáldozásra. Ilyenkor mindig eszembe jut az a vágyakozás, várankozás, ahogyan gyerekként én magam is készültem a nagy ünnepre. Alig vártam, s azóta naponta alig várom, hogy részese lehessenek a csodának. Szolgálataimat, feladataimat, utazásaimat azóta is leginkább a Szentmiséhez, a Vele való titokzatos találkozáshoz igazítom.

A Szentségimádás, a csendes időzés a Jelenlétben régóta kedves imaformám. Talán egyik legmeghatározóbb élményem egy fiatal kori lelki gyakorlatom, amiben minden nap egy órát szavak nélkül, teljes csendben időztünk a kített Oltáriszentség előtt. Gyakran eszembe jut: „Isten a csend barátja, Isten a szív csendjében beszél” (Kalkuttai Szent Teréz anya) - olyan jó ezt tapasztalni!

Fidelis nővér

Készülünk a 2020-as Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra.

Ehhez kapcsolódva **Krisztus Király ünnepének előestéjére (november 24.) ismét szentségimádást hirdetünk.** Célunk, hogy együtt dicsőítsük az Oltáriszentségben jelen lévő Jézust szerte a világon és meghaladjuk a 2017-es szentségimádási lánc létszámát.

Szenzációs egyszerűség?

A plébánia közösségéből november elején öten indulunk útnak az olaszországi San Giovanni Rotondóba, hogy a XX. század egyik leg-

nagyobb hatású szentjének nyomába eredjünk.

Pio atyáról még életében szenzációként terjedt el a hír, hogy megkapta Krisztus sebhelyeit, a stigmákat, hogy képes volt egy időben két helyen is lenni (bilokáció) vagy, hogy beelátott a hozzá érkező gyónók lelkébe. Ferenc pápa ezért emelte ki az ötven éve elhunyt kapucinus szerzetes sírjánál idén tavasszal, hogy ne azok táborát növeljük, akik csak csodálják, hanem tartozunk azon kevesek közé, akik követik is őt. Hogy miben? Csupán kis lépések-

ben, amit a konkrét szeretet útján teszünk. Pio atya a saját életében ezt leginkább így valósította meg: „*Én csak egy egyszerű szerzetes vagyok, aki imádkozik*” – mondta gyakran. Az ima persze gyümölcsöket is termelt: kizárólag a hozzá érkező adományokból a kolostor mellett kórházat építtetett, ahol, azóta is sok szenvedő embertársunk fájdalma talál enyhülést.

Bármilyen távolinak tűnik is, az életszentség számunkra sem elérhetetlen. Sőt, apró gesztusok által növekszik. Ferenc pápa ezért ajánlja nekünk a következő módszert: „*A jelen pillanatot élelem meg, mégpedig úgy, hogy megtöltöm szeretettel. A naponként adódó alkalmakat azáltal használom fel, hogy a megszokott dolgokat rendkívüli módon hajtom végre.*” Egy-egy kis lépés már elég lehet...

Zoltán atya

Keresse honlapunkat: www.makobelvaros.hu

Makóra látogatott Roxanne nővér

Gerhardinger Terézia rendalapító anyja 13. utódja, Roxanne nővér és a magyar tartomány rendfőnöke, Judit nővér volt a Signum vendége november 21-én reggel. Az iskolaközösség angol nyelvű Jézusról szóló dicsőítő énekekkel köszöntötte őt. Az előljáró nővér kedves beszélgetést folytatott a gyerekekkel, aminek keretében megígérte, hogy közelgő braziliai látogatása során elviszi őket a szívében magával. Cserébe azt kérte a gyerekektől, hogy fogadják ők is a szívébe őt.

Mészáros Ildikó

VI. Pál pápa életszentsége - „Isten nem fél az újtól”

LEGENDA

Giovanni Battista Montini néven született 1897. szeptember 26-án az észak-olaszországi Concesióban. Szülei jómódú polgárok, hívő katolikusok voltak. A papi hivatást választotta. 23 éves korában szentelték pappá, majd Rómában tanult tovább. 1954-től milánói érsek, '58-tól bíboros, majd 1963-tól VI. Pál néven római pápa.

Már fiatal papként is nyitott volt az emberek és a világ problémái iránt. Később vatikáni munkahelyén sosem engedte, hogy a rábízott krisztusi katolikus hagyomány bármilyen módon sérülést szenvedjen. Továbbvitte az egyház megújulását kezdeményező, XXIII.

János pápától származó *aggiornamento*-gondolatot. A „progresszív” fejlődés híve volt. A párbeszéd pápájaként kívánt megjelenni. A párbeszéd nála magában foglalta a befogadást és az odafigyelést, vagyis mindazt a magatartást, amelyet egy értelmiséginek követnie kell. Az egyház három útját jelölte ki, mint három kört, amelyek egymással is találkoznak. Ezek a következők: a „különvált testvérek”, vagyis a nem katolikus keresztények, más vallások hívő tagjai és végül a nem hívők. Vallotta, hogy az egyháznak vállalnia kell a dialógust azzal a világgal, amelyben él, a legtávolabbi körtől kezdve egészen a katolikus egyházban lévő belső diskurzusig.

Papként, püspökként és pápaként is közel állt hozzá az Eucharisztia. „*Mi egy test vagyunk – mondja szent Pál -, mivel mindnyájan egyetlen kenyérből részesülünk (1Kor 10,17). Az egység kenyere, a szeretet kenyere. A megbocsátás, a testvériség kenyere. A felfrissülés, a vigasztalás kenyere.*” Erdő Péter bíboros így vallott róla: „*Boldog VI. Pál arra buzdít minket, hogy higgyük Jézus valóságos jelenlétét az Oltáriszentségben, s hogy megújítsuk döntésünket 'az egész evangéliumi üzenet mellett', mert ez 'egy szabad ajánlat szabad embereknek, [...] ez egy ingyenes és érdektelen ajánlat', amely azt kéri, hogy mindig az egységre törekedjünk, utasítsuk vissza a versengés és a széthúzás szellemét, egymás megszólásának alig észrevehető kísértését.*”

A zsinat utáni években (1965–1968) nagyon elszomorította, hogy viták veszélyeztetik az egyházat és annak lényegi tanítását. Az 1968-as év után még súlyosabb kérdések merültek fel, de mindvégig bámulatos kitartással őrizte és tanította hitünk igazságait. VI. Pál pápa nemcsak a tiarát, a pápai koronát tette le pápasága kezdetén, de egész pontifikátusa alatt az egyszerűsége törekedett. 1978. augusztus 6-án halt meg. Végrendeletében úgy intézkedett, hogy holttestét ne balzsamozzák be, fakoporsóban, földbe ástott sírban temessék el a Szent Péter-bazilika altemplomában. Ferenc pápa 2014. május 10-én boldoggá, majd 2018. október 14-én szentté avatta.

Szalaiiné Bálint Rózsa

Rónay György: Annunciáció

Barlangszobád mélyén üdvözlégy Mária,
teljes malaszttal.
Angyalszárnyak suhogásában áldott vagy te
az asszonyok között.
Kopogtat szíveden a Lélek:
itt az idő a Kígyó fejét széttipornod.

Téged választott kezdettől az Úr, kezdettől várja válaszod.
Téged állított mindensége közepébe, tebenned tornyosulnak
tervei.

Egyetlen kis szavadtól függ a Történelem változása.
„Nem” – mondod, és az üdvösség nagy terve összeomlik,
a próféták reménye hamuvá lesz,
s a Szeretet, mely a parttalan Isten áradni vágyó partjain türemlik,
zokogva visszafordul önmagába.

Barlangszobád mélyén „üdvözlégy!”, így köszönt az angyal.
Eljött a pillanat.

A Pokol Tornácán az ősatyák sóvárgó szíve megremeg,
jövendő nemzedékek lelke sír didergőn,
a sírok lepte Föld vonagló indákat növeszt karokból
s irgalomért sikoltanak a föld alatti emberöltők: –

üdvözlégy, kegyelemmel teljes, áldott az asszonyok között.

A Teremtés lélegzetfojtva hallgat,
s Gábiel szárnyain az Isten
várakozása foszforeszkál.

„Kopogtat szíveden a Lélek”

– Gondolatok Rónay György *Annunciáció* c. verséhez –

Ez a vers a várakozás egyik legmegrendítőbb verse. Két egységének fő motívuma egyfelől a befelé fordulás és másfelől a várakozás... és a kettőt összeköti a csönd.

Az idegen cím elijeszthet a vers elolvasásától, pedig az nem jelent mást, mint *‘angyali üdvözlés’*, azaz Jézus fogantatásának hírüladása. A vers azonban mélyebb, filozofikusabb mondanivalót is hordoz: kitérít a perspektívát, s a ma olvasó is részese lehet az evangéliumi eseményeknek.

Aki járt már a Szentföldön, az pontosan tudja, milyen gazdag kultúrtörténeti kegyhelyekben az a vidék: így a versindító „barlangszoba” is. Tudni vélik, hogy az a bizonyos mélyedés a barlangban Jézus bölcsőjének helye, valamint az ezüst csillag – ami előtt térdre borul minden zarándok és megtapogatja a lyuk belsejét – jelzi Jézus Krisztus születésének helyét. És még a kicsöppent anyatej nyomát is számon tartják és szent helyként tisztelik.

A versszöveg igazán élővé a megidézett párbeszédetől válik: az első sorban Gábiel arkangyal köszöntését olvassuk az evangéliumok angyali üdvözléséből, a másodikban pedig Mária és Erzsébet találkozásának köszöntő szavait ismerjük fel. Ezt követi a rövid harmadik, számomra legszebb sor: *Kopogtat szíveden a Lélek*. A háromszoros kapcsolatfelvétel (a két köszöntés és a kopogás) során választ azonban nem kapunk, így mintha sürgést is rejtene magában a 3. sor „kopogtatása”, ami a negyedikben teljeseedik ki: *itt az idő a Kígyó fejét széttipornod*.

Szűz Mária a maga szeplőtelen fogantatásával és a Megváltó világra hozásával tiporta meg a kígyó fejét, amit teljes egészében viszont „ivadéka”, az Isten Fia, Jézus pusztított el, zúzta szét a bűn – jelképesen a kígyó – hatalmát. (Ezt legszebben talán a Te Deum hálaadó himnusz adja vissza: „Halál mérgét megtiptorad / mennyországot megnyitottad”.)

Szűz Mária a kiválasztott, aki méltó arra, hogy a Megváltó édesanyja lehessen; azonban nem passzív kell alávetnie magát az Úr akaratának, döntenie kell – szabad akaratából kell elfogadnia az istenanyaságot:

Téged választott kezdettől az Úr, kezdettől várja válaszod.

Mi itt kapcsolódunk bele a vershelyzetbe. Gábiel várakozón áll Mária előtt, s bár az ő „igen”-jéről az irodalom sok jeles verset írt, itt Rónay ellentétes perspektívából közelít:

„Nem” – mondod, és az üdvösség nagy terve összeomlik,

*a próféták reménye hamuvá lesz,
s a Szeretet, mely a parttalan Isten áradni vágyó
partjain türemlik,*

zokogva visszafordul önmagába.[...]

A Pokol Tornácán az ősatyák sóvárgó szíve megremeg,

*jövendő nemzedékek lelke sír didergőn,
a sírok lepte Föld vonagló indákat növeszt karokból
s irgalomért sikoltanak a föld alatti emberöltők...*

A félelmetes zajokkal teli idézett sorok felénél azonban újra egy biztatás, egy bátorító félmondat, vagy talán a döntés sürgetése hangzik fel:

Eljött a pillanat.

Hiába azonban a nemzedékek felidézése, az ikonosztázokról ismert *ősatyáktól a jövendő nemzedékekig*, az „igent”, az elfogadás beleegyezését nem lehet siettetni.

*A Teremtés lélegzetfojtva hallgat,
s Gábiel szárnyain az Isten
várakozása foszforeszkál.*

Az utolsó sor kicsit furcsának hat, de a titokzatos fények mind isteni eredetűek. A karácsony a téli napfordulóhoz kötődik, amikor megnő a fény jelentősége. A kedves emlékek az én lelkeemben is valami titokzatos módon világosabban jelennek meg, mint a valóságban. Van erre egy szólásunk is: ragyog a lelke. Ismerjük – Mária-hoz kapcsolódóan – a Napba öltözött asszony legendáját, valamint Urunk színeváltozását is. És ismerjük a fények, a színek jelentését a gyertyákról: többek között a karácsony közelségét jelzi az adventi 3. vasárnap rózsaszín színe, az öröm vasárnapja.

Mészáros Ildikó

Kicsoda olyan, mint az Isten?

Rakacán a görögkatolikus templom hajójában a szószerk felett egy festmény van, amely Szent Mihály arkangyal és Lucifer küzdelmét ábrázolja. Alatta a címben jelzett kérdés.

Miért? A jó angyal Michael, Mihály nevének ez a jelentése. A név birtokosa meg van győződve arról, hogy akinek szolgál. Bíz benne még akkor is, amikor a titkot nem érti. Szolgálja az Istent és az emberek üdvösségét.

Gyermekkoromnak az angyalokról meghatározó élményét adta ez a festmény, ami a mai napig elkísér. Sokatmondó üzenetet olvastam ki ebből. A harcot, a küzdelmet, és a győzelmet.

„Akkor nagy harc támadt a mennyben: Mihály és angyalai megtámadták a sárkányt. A sárkány és angyalai védekeztek, de nem tudtak ellenállni... Letaszították a nagy sárkányt, aki maga az ördög, a sátán.” (Jel 12,7).

Erről maga Jézus is beszélt: „Láttam a sáttánt, mint villám bukott le az égből.” Miért volt ez a harc a jó és rossz angyalok között? Talán éppen Jézus miatt, aki megjelent az angyalok előtt istenemberi mivoltában és a legfényesebb angyal – Lucifer: Fényhordozó – vezetésével fellázadtak és kimondták az ellenkezés szavát: nem szolgálunk!

Van egy német mondás: „Ha valaki az igaz Istent kiutasítja életéből, a pótistenek betolulnak a helyére.” Igaz ez az angyalokra és az emberekre is.

Pál apostol belső vívódásáról így ír: „Igaz ugyan, hogy testben élünk, de nem test szerint harcolunk, mert harci fegyvereink

Advent mozgatója

Krisztus a történelem és minden emberi törekvés gyújtópontja. Még akkor is megkeresik, amikor elhagyott helyekre megy. Elment a Galileai tóhoz és felment a hegyre, és az ember tömeg megkeresi. Nem vallatja őket a múltjukról és nem ítéli el őket a bűneikért. Egyszerűen csak megadja minden egyes embernek, amire szüksége van, a vaknak látást, a némának a beszéd, a süketnek a hallás ajándékát.

Képzelnék el egy pillanatra az emberiség e szegény tömegét, amint körülveszik a Mestert. Helyezkedjünk el mi is közöttük! Elérkezik a pillanat, mikor te kerülsz sorra és hirtelen úgy érzed, az egész tömeg eltűnik és csak te vagy egyedül Jézussal. Ő a szembe néz szerető aggódással és megkérdezi, hogy kit keresel –

nem földiek, hanem isteni erejűek és erődítmények lerontására is képesek. Velük cáfoljuk meg az érveléseket és minden önhittséget, amely Isten ismerete ellen lázad, sőt velük szorítunk minden értelmet a Krisztusnak tartozó hódolatra.” (2 Kor 10,3-5)

A lélek fegyvereivel harcolunk, emberi módon, hogy Isten igaz ügye, és az emberek üdvösségének munkálása diadalra jusson. Minden lelketlenség és embertelenség azonban megbosz-

szulja magát. Nem lehet következmények nélkül Isten ellen lázadni. Szent Mihály arkangyal példája segít abban, hogy az Istenbe vetett bizalom, az erős elhatározás és a küzdelem vállalása győzelmet hoz.

Ferenc pápa azt mondta az őrzőangyalokról, hogy ők irányítják, akik vezetnek tekintetünket, elkísérnek, megóvnak bennünket, segítenek az előrehaladásban és megmutatják hová kell eljutnunk. „Íme én elküldöm angyalomat, hogy előtted menjen, őrizzen téged az úton és vezessen arra a helyre, amelyet neked szántam.” (Kiv 23,20-23)

A döntés azonban mindig a mi kezünkben marad. Három veszély is fenyegethet bennünket: nem akarunk haladni, könnyen eltévedhetünk, vagy letérhetünk a helyes útról.

Isten kegyelmével, Szent Mihály lelkületével, látnunk kell a kísértéseket, a veszélyeket és a belé vetett hittel és bizalommal álljunk helyt, hozzunk döntéseket a győzelem megalapozott reményében. Akkor a mi külső és belső küzdelmünkben is a jó, a szép, és az igaz, azaz a szent fog győzni.

Gulybán Tibor – görögkatolikus parókus

akkor is, ha Ő már rég tudja válaszodat. Jézusom, te vagy az, akit keresek. Gyógyíts meg, és ne engedd, hogy ma bármilyen bűn elválasszon tőled!

A szeretet nem mindig gyakorlatias. Jézus szíve könyörületes azok iránt, akik felkeresték őt. Tudja, milyen áldozatot vállaltak, hogy megtalálják őt, és nem fogja csalódottan magukra hagyni őket. Mit tanulhatok Krisztus hozzáállásából? Cserben hagy-e valaha, vagy elégedetlen lehetek egyszer is, ha őszinte lélekkel keresem Krisztust?

Jézus ismeri szívünk vágyait. Szent Ágoston megállapítja: „Magadnak teremtettél Uram és nyugtalan mi szívünk, amíg benned meg nem nyugszik!” Hogyan is lehet nem bízni abban, hogy Jézus mindig megadja nekem, amire igazán szükségem van?! Hiszen oly mértékben lealacsonyodott és megalázta magát, és valóban jóllakat engem!

Útjelző:

„A böjt valamilyen jónak az elengedése egy még jobb érdekében.”

„A böjt meghívás egy útra, amelyen igyekszünk megnyitni szemünket és fülünket, de mindennek előtt a szívünket, hogy kilépessünk a mi kis kertünkéből.”

– Böjti gondolatok: <http://hd.gorogkatolikus.hu/>

Kilencven énekes hangáhitata a makói görögkatolikusoknál

Különleges és felemelő zenei élménnyel szolgált a Szent Efrém Férfikar és a Lautitia

Gyermekkorús közös koncertje. A makói görögkatolikus templomban rendezett hangversenyen egyházi művek mellett kortárs zenei darabok is felcsendültek.

A helyiek már ismerősként köszönthették a Szent Efrém Férfikart, akik harmadik alkalommal látogattak el a görögkatolikus közösséghez. Az idén 240. születésnapját ünneplő makói templom búcsúünnepének nyitányaként ismét lenyűgözték zenei előadásukkal hallgatóságukat. – *Különleges bizánci értéket képviselnek ők, amit mindenképpen meg akartam ismertetni az itt élőkkel. Ez nagyon jól sikerült, szeretik és várják a fellépésüket a makóiak. Ezúttal ezt az élményt szerettem volna még teljesebbé tenni azzal, hogy az egyházunk kóruscsaládjának gyermekkarát is meghívtam egy közös fellépésre* – avatott be a meghívás háttérébe Bíró István parókus atya.

A felkérésnek köszönhetően 81 fiatal érkezett az alkalomra, akik viszont most először jártak a városban. – *A debreceni Szent Efrém Görögkatolikus Általános Iskolának négy énekes közössége van, a Szivárvány Gyermekkar tagjai a legkisebbek, őket követi a 11-16 éves korosztály, a most fellépő Lautitia, rajtuk kívül van egy Ifjúsági Vegyeskarunk és Kamarakórusunk is* – tudtuk meg Nemes Józseftől, aki 15 esztendeje vezetője a kórusnak, amelyet 1959-ben alapítottak. – *A világ minden tájáról készültünk darabokkal; észtül, finnül, angolul, lati-*

nul, afrikai és katalán nyelven fogunk énekelni – mondta repertoárjukkal kapcsolatban a karvezető, aki azt is elárulta, a csoport neve ragyogást jelent és igazi értékteremtő közösség az övék.

Így vélekedett Pivó Karolina is, aki négy éve tagja a Lautitiának. – *Inkább azt mondanám, hogy egy nagy család vagyunk, amelyben szeretettel és kedvességgel viszonyulunk egymáshoz. Összetartunk és meg tudjuk osztani a gondjainkat is a másikkal* – lelkesedett az 5. osztályos tanuló. Mint megtudtuk, a csodálatos hangélmény-estet adó énekkarok nem ismeretlenek egymás számára, több ízben koncerteztek már együtt. – *A gyermekkorussal szinte már próbálni sem kell, annyira értjük egymás gondolatát* – értékelt Bubnó Tamás. A Liszt-díjas egyházzenesész által vezetett Szent Efrém Férfikar a világ számos pontján lépett már fel, és Makóra is mindig szívesen jönnek. – *Először a bizánci arcunkat mutattuk meg itt, utóbb pedig főként a magyar kórusművészetből adtuk ízelítőt. Ezúttal pedig egy sajátos ötvözzel készültünk az előzőekből, illetve a világ szakrális zenéit, tehát sokféle nép és nyelv imáit mutatjuk meg* – tájékoztatott a férfikar vezetője.

A két kórus közös fellépése hatalmas sikernek bizonyult, a közönség szünni nem akaró vastappsal köszönte meg a felemelő vokális élményt. A program egy egyházmegyei pályázatnak köszönhetően ingyenes volt, a vendégek adományait pedig a templom fűtésének korszerűsítésére fordítja majd az egyházközség. A templom felszentelésének ünnepnapjára október 14-én, vasárnap 10 órakor búcsús szentmisével emlékeztek, melyet Szkiba Tibor atya mutatott be.

Szabó Anita

Keresse honlapunkat: www.makoujvaros.hu

Az én Egyházam

A Szentírás egyértelmű tanúságot tesz, hogy az Egyház Isten népe, az Egyház Isten lakóhelye, Krisztus Teste, Krisztus menyasszonya, hogy az Egyház olyan fontos szerepet játszik a megváltásunkban, mint Noé bárkája a vízözönben!

A parókia, mint kapcsolat egyesít bennünket az Egyházzal, a Szentháromságos Isten közösségével.

A parókia, ahol az ember igazi sorsa feltárul, természetünk részeseül, megerősödik, vigaszt, szeretetet, bátorítást kap Istentől, vagyis az Isteni természetben. Az Egyház anyává válik, Anyaszentegyházzá.

Az parókia túl kicsinek tűnik, az éneklésünk nem mindig szívet emelő, talán botladozva követjük Krisztust, érzelmeinket nem mindig a Halleluja pengeti, vallásos mértékben talán nem vagyunk tökéletesek, de mindennek a középpontjában Isten áll.

Az parókia feladata, hogy inspiráljon bennünket Krisztus szolgálatában. Ez a parókia, ahol mindenki fel tudja venni a saját keresztségét, és követni tudja Krisztust. Az igazi Isten-tisztelet nem az ember találmánya, hanem az Isten ajándéka Jézus Krisztusban. Láttuk az igazi világszűziséget, megtaláltuk az igaz hitet, vettük a mennyei Szentlelket! Egyszerűen fogalmazva az egyházban Krisztus van közöttünk, ő a mi Istenünk, életünknek, tetteinknek a középpontja, semmit sem tehetünk nélküle, az Ő igazságában szolgáljuk Istent. „Mikor nincs mennyei látás, a nép elvadul; ha pedig megtartja a törvényt, oh „mely igen boldog! (Péld29,18) A hívek, a pap törődnek egymással, mert Isten előbb szeretett minket.

A parókia ideális hely Isten parancsának teljesítésére. Ezek nem egyszerűen egyházi jogi kapcsolatok, hanem a szeretetnek a színtere. Így lesz a parókia élő valósággá.

Ezt az életet Püspök, Pap nélkül nem lehet élni, hiszen Krisztus teste

nem tud megfelelően növekedni! Az Egyház az Egyházközségeiben él. Ennek a testnek a feje Jézus Krisztus, és nekünk, tagoknak vele kell egyben élni. Ez a növekedés az életünknek a legfontosabb prioritása. A főből, Krisztusból árad a kegyelem, Isten ereje. A test, a tagok, egymást is éltetik és növelik. Ez a belülről fakadó életerő Isten ajándéka. Ezt a hívek, a tagok egymásnak adják.

Az egyházban kétféle mozgás van: egyik: felülről lefelé, Krisztusból a hierarchikus rend szerint, a másik: belülről kifelé, a tagokból, hogy növekedni tudjon az Egyház teste, míg a Fővel össze nem nő, magával Krisztussal! A tagok, akik a bérnyújtásban személyes karizmat kapnak, nem a saját boldogulásukra kapják, hanem, hogy a közösség javára legyenek vele, hogy Krisztus teste növekedni tudjon.

A parókián a világ polgáiraiként, de már Krisztus égi országában tartózkodunk. A világi gondolkodásban a jó emberség elérése a cél. Isten országában a Szent ember elérése a cél. Az Isten tiszteletben élő ember életének középpontja Krisztus, aki körül forog az élet. Ebből a világból Isten országa felé halad az élet. Nagy kihívás ez, hogy ne a világra akarjunk berendezkedni, hanem Isten országa felé mozdítsuk az életünket.

Krisztus a parókiái közösségbe hív bennünket, hogy saját életét megossza velünk. Ezért fontos, hogy az Isten tiszteletbe bekapcsolódjunk, hogy az Egyház-község végezze a szertartásokat, mert ezek oda emelnek bennünket, ahol Krisztus van. Emlékezzél meg rólam, Uram, midőn eljössz a Te országodba. „Ő azt felelte neki:» Bizony, mondom neked: még ma velem leszel a paradicsomban!«” (Lk 23,43) Ez az egyházi élet, ami értékes kincs számunkra. A parókiának, az egyháztagságnak mindig tükröznie kell az Egyház szentségét, azt a valóságot, ami túllép önmagunkon, hogy Istennel együtt lehessen.

Bíró István parókus

Interjú Gyulay Endre vasmisés püspök atyával (2. rész)

Papszentelése 65 éves évfordulója alkalmával beszélgetek otthonában Gyulay Endre püspök atyával, aki két évet töltött Makón, a szervita kápolnában.

P.Z.: Tóth Aladárt és Tóth Feri bácsit is jól ismerte. Hogyan emlékszik vissza rájuk?

Gy.E.: Tóth Aladárt jóval előbb ismertem már, mert Mezőhegyesről bejártam Makóra. Egy hónapban egyszer csináltunk egy Teilhard-estet és ott a műveiről beszélgettünk. Többnyire ő vitte a szót, de négyen-öten-nyolcan papok voltunk együtt, de nem csak papok. Ez volt az első ismeretségem. Amikor bekerültem Makóra, csodákat láttam, hiszen amit ő csinált, fantasztikus volt! Ahogy ráült biciklijére és ment betegeket látogatni, és vitt a zsebében gyógyszert, mert szegények voltak. Ez akkoriban elképzelhetetlen volt.

A múzeummal kapcsolatban pedig: Feri bácsi egy angyal volt. Mindenben benne volt, ménkű szelídséggel túrt mindent, ami körülötte volt, de olyan tudással rendelkezett, amit csak úgy szórt, nem gőgösen, hanem nagy alázattal. Hogyha megakadt az ember valamilyen makói dologban, pillanatok alatt elmondta annak a kezdetét, történetét, folytatását és sok olyan rendezvénye volt, amin ha részt tudtam venni, akkor elmentem. Makót nagyon sokszor felrázta. Nélküle a múzeum új épülete sem lenne meg, ha nem forszírozta volna, s nem lett volna annyira szívós abban, hogy a terv megvalósuljon.

P.Z.: A makói évek után spirituálisnak került a szemináriumba. Hogyan látja ma az egyházmegye papságának helyzetét?

Gy.E.: Nagyon nehéz a kérdés, mert igazában komoly kapcsolat már nincs az egyházmegye papjaival. Ide-oda meghívunk búcsúra, vagy valamire. Ahogy messziről látom: az első dolog az, hogy rettentően kevesen vagyunk ahhoz, ahány templomunk, ahány egyházközségünk van. Két-három-négy templo-

mot, egyházközséget jól ellátni egy szem papnak, lehetetlen. Az első dolog, hogy ne fáradjanak bele és ne keseredjenek bele abba a munkába, amijük van és próbálják beosztani úgy az időt, hogy minden idejük a hívekre menjen el. Ez nem könnyű dolog, ez az egyik legnehezebb. A szeminárium létszámát figyelve, jobb nem nagyon lesz a közeljövőben. A másik dolog az, hogy a hívek abban a bizonyos 40 évben jócskán más irányba lettek terelve. Nem az akkoriak, ők még nagyjából kitartottak, de nem lehetett a gyerekek felé kinyílni, hitoktatás is minimális volt. Tehát éppen ennek a következménye az, hogy a hívek sem olyan közvetlenek. Megmaradt egy félelem vagy közömbösség, amit az az idő kinevelt, és a mostanra már szülőkké, itt-ott nagyszülőkké vált személyekben valami nyoma maradt a kommunista időknek. Sokat kellene imádkozni. Figyelni kellene a Szentatyának a szavaira, hiszen olyan buzdítása van a püspökök felé, a papok felé minden héten akár a miséjében, akár a szerdai kihallgatásokban, akár a találkozásokban itt-ott, hogy ha az ember komolyan veszi, akkor még többet dolgozik és talán eredményben is sokkal több van. Nagyon kellene, hogy a lelkeségi mozgalmak, vagy maga a lelkeség meglegyen, mert e nélkül nem lehet elviselni azt a terhet, ami van. Lelkiismeretesség legyen, amely leméri, hogy mi az, amire képes és azt valóban megcsinálja, és ne essen kétségbe, ha a hívek nem reagálnak és nem ugranak a nyakába, hanem érezze meg, hogy a krisztusi küldetés az első. Az apostoloknak sem volt olyan nagyon könnyű dolga, egyik-másik a fejét is ott hagyta. Úgy gondolom, hogy lelkesedéssel nagyon sok mindent meg lehet ma is csinálni. A közösségekkel, ifjúsággal kellene foglalkozni, akár csak hárommal is egy faluban, Makón talán még több lehetőség van, Szegeden is. Ha visszaemlékszem arra, amikor ifjúsággal foglalkoztam, általában 18-20 fős csoport volt, s majdnem mindenkiből nagyon normális keresztény lett a későbbiekben. Akkor ÁÉH üldözések, meg ellenőrzések, egyebek voltak, de mindegyik megállta a helyét. Tehát a közösségnek van egy vonzó, egy megtartó ereje is.

(Folytatjuk!)

Zoltán atya

Magyar Máltai Szeretetszolgálat

Makói Máltai Hírek – 2018. ősztél

A Magyar Máltai Szeretetszolgálat

Makói Csoportja és Baráti köre idén ősszel is számos programban vett részt határokon innen és túl.

Októberben részt vettünk a mi is az egyházi élet eseményein. Görög-katolikus templombúcsún és az azt megelőző koncerten, majd az újvárosi Kis Szent Teréz napon.

Tanya programunk keretében kilátogattunk adományokkal és szűrővizsgálatokkal Rákosra.

Ebben a hónapban még a temesvári Máltai testvéreink meghívására jótékonysági koncerten vettünk részt, majd Andó Attila nagyszentmiklósi plébános atya meghívására a templombúcsún is.

November folyamán „besűrűsödött” a programunk. Elindultak a nagyszerű Máltai Esték előadásai a könyvtárban, könyveket gyűjtöttünk a határon túl, szörványban élő gyerekek magyar nyelv tanulásához. A Katasztrófavédelem és a Magyar Máltai Szeretetszolgálat szakszolgálatának segítségével több füstjelzőt helyeztünk ki. A magyarok kenyere programban felajánlá-

sának köszönhetően igen jelentős mennyiségű lisztet kaptunk. Közösség – és kapcsolatépítő eseményeken vettünk részt Vajdaságban és Temes megyében. Előreláthatólag a december is hasonlóan mozgalmas lesz, hisz az adományok gyűjtése és kiosztása csúcsra jár nálunk is, mint minden más jótékonysági szervezetnél. A legnagyobb programunk az immár több, mint két évtizedes múltravisszatekintő „Adni öröm!” tartósélelmiszer gyűjtő akció a makói SPAR-ban – és persze országszerte.

Életképek a Máltai Esték 2018. novemberi eseményeiről.
(Fotók: Kómár Máttyás és József Attila Könyvtár)

Lélek szárnyán a Camionon – Kajári Kávé Katalin

Nagyfalusi Éva: Befogadlak, elfogadlak, elengedlek. Élet

Csaba testvér dévai nagycsaládjában - könyvbemutató

Mindkét programot közös beszélgetéssel zártuk egy finom Naturland tea és Forrai kalács mellett. Köszönet a támogatóknak és segítőknek!

MMSZ Makói Csoport, 6900 Makó, Liget u. 3.

Tel.: 30/742-51-42 – www.maltai.hu

Kómár Máttyás csoportvezető

Szentírás vasárnapjára elkészült a „Mi Bibliánk” aktuális kötete, **Szent Pál levelei**. Ezúton is köszönetet mondunk mindazoknak, akik vállaltak másolást és illusztrálást. Ettől a naptól az Újszövetség utolsó könyveit másoljuk.

Szeptember 30-án, vasárnap az újvárosi 11 órás szentmise keretében és utána Tóth János, siklósi zarándok tartott **élménybeszámolót** csíksomlyói gyalogos újtjáról.

Október 1-én, hétfőn kezdődött a **Rózsafüzér hónapja**. Aznap 18 órakor a görög katolikus templomban gyűltünk össze szent liturgiára és közös Mária-köszöntésre. Minden nap a szentmisék előtt fél órával imádkoztuk a rózsafüzért a kihelyezett Havas Boldogasszony kép előtt.

Október 5-én, pénteken 19 órakor kezdtük a **felnőtt hittant** (katekumen csoport). Várjuk a szentségekre készülöket, de bárkit, aki el akar mélyedni hitünk igazságában.

Október 6-án, szombaton délután volt az **újvárosi Kis Szent Teréz nap**. Ugyancsak 6-án tartotta az egyházi iskola hagyományos **családi napját**.

A NEK-ra való készület jegyében október 12-én reggel 8 órától **egész napos szentségimádást** tartottunk a templomban. Ugyancsak pénteken este 6 órakor a **Szent Efrém Férfikar és a Lautitia Gyermekkórus** adott közös koncertet a görögkatolikus templomban.

Szintén a készület jegyében: **egyházmegyei eucharisztikus lelki napra** került sor Orosházán október 20-án, szombaton.

Október 18-án, csütörtökön 9 órától a **plébánia és az egyházi iskola is bekapcsolódott az „Egymillió gyermek imádkozza a rózsafüzért” kezdeményezésbe**, mely 2005-ben indult Venezuelából. Célja a béke és az egység előmozdítása a közös imádság által.

Október 21-én, vasárnap az egyház missziós tevékenysége állt a középpontban. 15h-tól **filmvetítésre** hívtunk mindenkit a plébániára. Az Oscar-díjra jelölt Némaság c. filmet tekintettük meg közösen, mely a XVIII. századi japán keresztényüldözést dolgozza fel.

November 1-én, Mindenszentek ünnepén és 2-án, halottak napján, 14 órakor celebráltak **szentmiséket a temető kápolnában**. Mindkét napon 13 órától **sírszentelésre** volt lehetőség.

A **Missziós vasárnap persely adománya**, az indiai Kerala tartomány árvíz károsultjai számára közel 70.000 Ft volt. Az országnak ebben a régiójában él a legtöbb keresztény. Köszönjük a Testvérek nagylelkűségét!

November 12-én, hétfőn, **esperes kerületünk gyűlést tartott** a plébánián. November 17-én volt a **XII. Erzsébet-bál**.

November 24-én, a NEK-készület jegyében mi is bekapcsolódtunk az **országos szentségimádásba**.

Krisztus Király ünnepén került sor a **házaspárok megáldására**. Az ünnepi szentmisét Kondé Lajos püspöki helynök, a szegedi Dóm plébánosa mutatta be.

December 10-ig **tartós élelmiszereket gyűjtünk szegények, rászorulóknak részére**. Kérjük a testvéreket, csak cukrot, olajat, száraz tésztát hozzanak!

GÖRÖGKATOLIKUS LITURGIKUS REND:

DECEMBER 02. –ALKOTÓ ADVENT

7.30h Reggeli istentisztelet

8:30h Szent Liturgia – utána közös készület

SZENTESTE – DECEMBER 24.

23.30h Előesti zsolozsma

24.00h Szent Liturgia

KARÁCSONY ELSŐ NAPJA – DECEMBER 25.

10:00h Szent Liturgia –majd a Gyerekek Műsora

KARÁCSONY MÁSODIK NAPJA – DECEMBER 26.

7.30h Reggeli istentisztelet

8:30h Szent Liturgia

KARÁCSONY HARMADIK NAPJA – DECEMBER 27.

7:30h Reggeli istentisztelet

8:30h Szent Liturgia

SZILVESZTER – DECEMBER 31.

8:30h Óérváró Liturgia

ÚJÉV – JANUÁR 01.

10:00h Szent Liturgia – Egyházközségünkért

RÓMAI KATOLIKUS ADVENTI PROGRAMOK:

Adventi koszorúkészítés:

dec. 1., 9:00.: Újváros

16:00.: Belváros

Hajnali (rorate) misék:

hétfőtől péntekig, 6:00.: Belváros

A Csanád vezér téri kápolna hétköznapi mise- rendje változatlan:

hétfő 18:00. (utána szentségimádás)

szerda 18.00.

Adventi kórusangverseny:

dec. 8. 17:00.. Belváros

Mikulás érkezése:

dec. 6. 10:00.: Újváros

dec. 9. 9:00.: Belváros

Szállást keres a Szent Család imakilenced - min-

den este más-más családnál:

dec. 15-től 18:00-tól

A betlehemi láng kiosztása:

dec. 24. 15.00.: Belváros

Az óceán felett megáll a repülő motorja. A pilóta beleszól a mikrofonba:

- Sajnos kényszerleszállást kell végrehajtanunk az óceánon. Akik tudnak úszni, a jobb oldali szárnyon foglaljanak helyet, akik nem, azok a bal oldali szárnyon. Leereszkednek, a kapitány megint megszólal:
- A jobb szárnyon ülők a nyolcvan kilométerre északra levő szigetet próbálják meg elérni. A bal szárnyon ülőknek köszönjük, hogy minket választottak.

Felelős kiadó:

Pálfai Zoltán plébános
Szerkesztés és tördelés:

Szűcs Tamás

Fotó: Szabó Anita,
Mészáros Ildikó

A szerkesztőség címe:

Szent István Király
Plébánia
6900 Makó,
Szt. István tér 22/a
www.makobelvaros.hu
plebania.makobelvaros@gmail.com
Tel.: 06-20/464-2637